Mevrouw Van Leeuwen: 'Mijn darm hangt weer keurig op zijn plek'

Hoor je bij de mensen die nooit hoeven na te denken over hun wc-bezoek, omdat het allemaal ‘vanzelf’ gaat? Wees blij, want niet iedereen heeft dat geluk. Jeannie van Leeuwen (60) uit Nieuwkuijk bijvoorbeeld. Zij kampte jarenlang met obstipatie, met als bijkomend probleem dat haar endeldarm steeds meer ging verzakken. ‘Ik praat er best makkelijk over hoor. Het is heel gewoon, dus waarom niet?’

Lang niet iedereen durft openlijk over plas en poep te praten. U wel?

‘Misschien heeft iemand iets aan mijn verhaal. Iemand met klachten die nog twijfelt over wel of niet naar de dokter gaan. Daarom wil ik hier wel aan meewerken. En verder, ach, toen ik net was geopereerd, lag ik met twee mannen op een patiëntenkamer. We hadden soortgelijke ervaringen en niemand schaamde zich om het erover te hebben. Daardoor ben ik er ook makkelijker over gaan praten. Het is iets normaals, dus waarom niet?’

Met welke klacht meldde u zich bij het Bekkenbodemcentrum?

‘Ik had eigenlijk altijd al wel wat last met mijn ontlasting. Als ik moest, dan kwamen er meestal kleine beetjes, hoe hard ik ook perste. In de loop van tientallen jaren werd het heel geleidelijk steeds moeilijker. Daar komt bij dat ik twee zware bevallingen doormaakte, gevolgd door bekkeninstabiliteit. Mijn bekkenbodem is sindsdien waarschijnlijk een zwak punt gebleven. In 2014 heb ik mijn moeilijke stoelgang al eens laten onderzoeken, maar daar kwam niet veel uit. Het was vervelend, maar ik kon er wel mee functioneren. Dus dan ga je gewoon door.’

Totdat het spreekwoordelijke schip strandt?

‘In 2021 merkte ik dat er iets niet goed was. Als ik perste, kwam er een stukje van de darm mee naar buiten. Toen heb ik gedacht: ‘nu ben ik nog gezond, ik moet me nu hieraan laten helpen.’ In mijn naaste omgeving waren toen net enkele mensen geopereerd. Mensen van mijn leeftijd. Misschien speelde dat ook door mijn hoofd. In het voorjaar van 2022 ben ik naar de huisarts gegaan. Die verwees me naar het Bekkenbodemcentrum van het JBZ. Mijn eerste gesprek daar was met een gynaecoloog en een chirurg.'

Wat was de diagnose?

‘Eerst word je onderzocht. Ik kreeg bijvoorbeeld een soort pap met contrastvloeistof toegediend en als je daarna op de wc gaat zitten, maken ze beelden. Ik heb die zelf ook gezien: de darm kwam een centimeter of 5 naar buiten. Een darmverzakking dus. Het advies was om het te verhelpen met een matje van kunststof. Daar is een operatie voor nodig. Maar eerst moest ik mijn bekkenbodemspieren goed trainen, voor een beter resultaat. Ik ging enkele maanden naar een gespecialiseerde fysiotherapeut in Vught. Op 13 oktober was ik aan de beurt voor de operatie.’

Viel het mee of tegen?

‘Ik zag er tegenop. Vooral als ik dacht aan het moment dat ik na de ingreep weer naar de wc zou moeten. En ook het infuus zetten voor de narcose, want ik heb moeilijke aders. Gelukkig hadden ze een verpleegkundige die supergoed kon aanprikken: het was meteen raak.

Na de operatie was ik erg misselijk en bovendien heel emotioneel. Ik had een moeilijke periode achter de rug, met veel drukte. Alle spanningen kwamen er uit, bij het minste of geringste moest ik huilen. De verpleging zei dat ik zo nodig een dag langer kon blijven. Maar omdat het steeds beter ging, hoefde dat niet. Het was wel heel fijn dat ze het aanboden. Dat stelde me gerust. Ik voelde de kleine operatiewondjes op mijn buik, maar door de pijnstilling was het wel te doen. Achteraf is het me meegevallen. Ook door die sfeer op de patiëntenkamer die ik al noemde, waar we als ‘lotgenoten’ alles bespraken.’

We hoeven geen details, maar dan komt het moment dat.....

‘Dat je thuis naar de wc moet, ja dat klopt. Nou, de eerste paar dagen hoefde ik helemaal niet. Spannend, maar ik had gelukkig veel informatie meegekregen. Gewoon rustig blijven. Lukt het niet, dan over tien minuten nog eens proberen. Veel drinken. Laxeermiddel gebruiken. En dan komt het vanzelf een keer. En het was geen probleem.’

Nu bent u een aantal maanden verder: bent u van uw klachten af?

‘Mijn darm hangt weer keurig op z’n plek, de chirurg heeft zijn werk goed gedaan. De klacht is verholpen. Wel moet ik voorkomen dat het probleem opnieuw kan ontstaan. Ik moet in een andere houding op de wc zitten, rustig de tijd nemen en minstens twee liter drinken per etmaal. Twee liter is echt veel voor mij, maar ik doe mijn best. Het maakt dat je vaak moet plassen, wat ik lastig vind als ik de deur uitga. Je hebt niet overal openbare toiletten, dat is een probleem. Verder zal ik de rest van m’n leven een laxeermiddel moeten slikken en blijf ik trouw mijn bekkenbodemoefeningen doen.’

Stel u kon terug in de tijd. Zou u dezelfde keuze maken en u weer bij het Bekkenbodemcentrum melden?

‘Kijk, de prognose was dat mijn darmverzakking bij het ouder worden steeds erger zou worden, dus ik moest in actie komen. Dus dan doe je wat nodig is. Ik ben blij met alle goede zorg en begeleiding vanuit het Bekkenbodemcentrum. Het was prima. Maar ik hoop natuurlijk dat het voor mij de eerste en de laatste keer was.

Code GYN-992d

Copyright 2026 Jeroen Bosch Ziekenhuis